

fen udøve en særlig Indflydelse, og Forordningen af 20de Februar 1789 om nærmere Bestemmelse af Straffe for Tyveri og Hæleri, der iøvrigt gjør Epoche i vor Strafferets Historie ved Bidsystemets Optagelse, tillagde Gjentagelsen en saa afgjørende Vægt, at hver Domsældelse førte Straffen over i en højere Scala, som om det var en ganske ny Art af Forbrydelse. Gjentagelsen virkede, som det i Systemerne kaldes, ikke blot som stærkende, men som kvalificerende Omstændighed. Det var imidlertid alene med Hensyn til Tyveri og Hæleri, at Forordningen af 1789 lod Gjentagelsen spille en saa afgjørende Rolle. Det blev ikke Tilfældet med Hensyn til Røveri, Bedrageri eller andre Eiendomsindgreb, der laae udenfor Forordningen af 1789, og end mindre var der Spørgsmaal om at betragte Tyveri, Bedrageri og Falst som eensartede Forbrydelser. Gjorde den for Tyveri domsfældte Forbryder sig senere skyldig i Bedrageri eller Falst, blev han at dømmes for første Gang begaaet Bedrageri eller Falst, og Dommeren kunde alene ved Bestemmelsen af Straffegraden tage Hensyn til, at han tidligere var funden i Tyveri, som en stærkende Omstændighed. Saaledes stod Sagen, indtil Forordningen af 11te April 1840 gjorde en indgribende Forandring i disse Forhold. Den sluttede sig ikke blot til det ældre System, men udvidede det i overordentlig Grad, idet den anvendte det paa saagodt som alle de enkelte Arter af Eiendomskrænkelser, som den behandlede, og hvor det hidtil havde været ukendt, navnlig Røveri, Bedrageri og Falst, og derhos betragtede disse som i deres Væsen saa beslægtede, at Domsældelse for den ene Art næsten altid medfører Gjentagelsesstraf, naar den Skyldige lader sig finde i ny, om end forskjellig Brøde. Det er overflødig nærmere at paavise, hvilken overordentlig Strengthed der maatte flyde af dette System. Lovudkastet foreslaaer nu en omfattende Forandring. Det er overhovedet kun med Hensyn til Tyveri og Hæleri, at det endnu lader Gjentagelsen øve en kvalificerende Indflydelse paa Straffen; ved Røveri (§ 239); Bedrageri (§ 247) og enkelte Arter af Falst (§ 273) nævner Lovudkastet ved Gjentagelsen som en stærkende Omstændighed, der kan give Anledning

til, at den højeste Grad af den lovbestemte Straf forhøjes, men andre Omstændigheder kunne have samme Indflydelse paa Straf forhøielsen, og Gjentagelsen spiller saaledes ikke nogen særøgen Rolle. Det er derhos alene med Hensyn til Tyveri, Hæleri og Rån paa den ene Side og Røveri paa den anden, at Udkastet vedkjenner sig Anskuelsen om et saadant Stægstab imellem de forskjelligge Eiendomsindgreb, at Domsældelse for den ene Art af Brøde virker Gjentagelsesstraf med Hensyn til den anden (§ 242). Lovudkastet kjenner endelig ei heller til den ældre Lovgivnings Regel om, at Domsældelse for Forsøg paa Tyveri eller Røveri fører Gjentagelsesstraf med sig, naar Forbryderen for samme er dømt til en Straf, der ligger indenfor Grænserne af den, hvormed han kunde have været anset for fuldendt Forbrydelse.

Hele Systemet er saaledes i høj Grad blevet simplere, og hvad der er det vigtigste, langt mere naturligt end det hidtil gjældende. Selv paa det mere indskrænkede Omraade, i hvilket Udkastet vedbliver at tillægge Forbrydelsens Gjentagelse særlig Vægt, ere Straffene derhos i bethdelig Grad blevne nedfattede.

Efter Forordningen af 1840 kan Forbryderen for anden Gang begaaet Tyveri i intet Tilfælde slippe med ringere Straf end 1 Aars Forbedringshuusarbejde, og selv hermed kun, naar saavel det ældre som det nye Tyveri ere af ringe Betydning, hvormod Straffen ellers stiger til 8 Aar; findes. Nogen tredje Gang i Tyveri straffes han med offentligt Arbejde fra 4 til 16 Aar; træffes han atter i Tyveri, dømmes han mindst til 8 Aar, og bliver 5te Gang ubetinget at ansee med Strafarbejde paa Livstid. Er det Tyveri, hvorfor han skal dømmes, grovt Tyveri, kan den sidstnævnte Straf endogsaa allerede anvendes for 3die Gang begaaet Tyveri, ligesom i ethvert Tilfælde ogsaa her Gjentagelsen faaer bethdelig Indflydelse paa Forbryderens Skæbne (Forordningen af 1840 §§ 13—17). — Sammenlignes nu hermed Udkastets Bestemmelser for gjentaget Tyveri (§§ 226—228), sees det, at ved simple Tyverier offentligt Strafarbejde overhovedet først indtræder som nødvendig Straf ved 3die Gang